

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nu tror jeg – bugtaler eller ej – at taletiden er brugt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare bede SF's gruppeformand om at svare på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om SF's gruppeformand vil udvirke, at ordføreren kigger forbi til anden- eller tredjebehandlingen, så vi kan få diskuteret de her meget vigtige spørgsmål i salen, hvor alle kan høre det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det vil sige, at jeg slet ikke må svare på spørgsmålet! Men jeg skal gerne udvirke, at vores ordfører, hr. Ole Sohn, er til stede ved anden- og tredjebehandlingen, så spørgsmålet kan stilles.

I øvrigt synes jeg, at hr. Søndergaard skal stille spørgsmålet om, hvordan vedkommende, som kommer til Danmark og bliver uretmæssigt behandlet og fyret, er stillet, til beskæftigelsesministeren. Kan vedkommende så – det er et retorisk spørgsmål til hr. Søndergaard, for han kan ikke svare, men det er et spørgsmål til beskæftigelsesministeren – vende tilbage til sit oprindelige hjemland og senere igen i 6 måneder søge arbejde i Danmark? Hvornår kan det lade sig gøre? Det synes jeg er et relevant spørgsmål.

Så er der også et andet spørgsmål, som jeg også synes skal stilles til beskæftigelsesministeren, nemlig om fuld beskæftigelse ikke skal forstås på den måde, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, at det altså er det, der står i teksten, og at bemærkningen kun er en lille moderation, og ikke det, som nogle senere har prøvet at tolke det til, nemlig at det kun er 5.000, og at det er fuld beskæftigelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal sige til hr. Aage Frandsen, at i betragtning af at han ikke brugte sin taletid fuldt ud, havde det været hensigtsmæssigt, om det spørgsmål blev stillet til ministeren under taletiden og ikke i et svar til hr. Søren Søndergaard.

Så er det hr. Anders Samuelson som ordfører.

Anders Samuelson (RV):

For Det Radikale Venstre er det en rigtig god dag i dag, fordi vi med de forslag er med til at bane vejen for den østudvidelse, som vi som parti har været med til at kæmpe for skulle kom-

me igennem, og som skal være med til at sikre velstand og fremgang i Europa fremover.

Den tilgang, man kan have til selve problemstillingen om, hvorvidt det er livsfarligt for den danske nation eller ej, at man nu giver nogle østeuropæere mulighed for at komme til Danmark og arbejde, minder mig meget om min barn-domstid på Samsø.

Jeg boede på Samsø, og der havde man på et tidspunkt en mindre invasion, sådan føltes det i hvert fald for samsingerne, af københavnere, som kom til øen, og det skabte en vis rædsel; alene den her angst for det fremmede var rimelig klart fremme på det tidspunkt.

Der kan jeg huske, at der gik en historie på øen om, at grunden til, at alle de her københavnere kom til Samsø, var, at de alle sammen kom fra Christiania, og derovre var der skilte, hvor der stod: Tag til Samsø – der er ikke noget arbejde. Det var underforstået, at så kunne man få sin kontanthjælp for ikke at lave noget.

Det er ligesom den tilgang, jeg hører meget er Dansk Folkepartis tilgang til det her: Det er et overrend af østeuropæiske statsborgere, som vi nu skal udsættes for i Danmark, og det er en skandale og alt muligt andet. Men vi har tal fra bl.a. Finansministeriet, som peger på, at det er yderst begrænset, hvor mange der kommer her til.

Jeg synes egentlig, og det nok er her, at vi afskærer os meget fra f.eks. Dansk Folkeparti, at vi skal huske at holde fast i, hvilke muligheder den her østudvidelse åbner for danske statsborgere, for danske unge mennesker, danske lønmodtagere for at komme ud og arbejde, få luft under vingerne i en periode, blive inspireret og så komme tilbage til Danmark og yde yderligere til vores velfærdssamfund.

Det var jo i bund og grund også det, man opdagede på Samsø. Når den første angst havde lagt sig, så viste det sig jo, at de her nye borgere, som kom til landet, altså til Samsø, faktisk havde massevis at bidrage med og oven i købet måske for norges vedkommende viste sig at kunne generere en større årsindkomst og dermed også større skatteindbetalinger til kommunen, end man i gennemsnit var vant til på Samsø. På den måde gik alt jo op i en højere enhed.

Forhåbentlig vil det samme gøre sig gældende for de danskere, som rejser ud, bliver inspireret og kommer tilbage til Danmark, som følge af, at vi nu får den her østudvidelse, som følge af, at et fælles og stærkt Europa giver den her mulighed for, at vi kan bevæge os over grænserne.